

Divadlo Ungelt, Praha

4000 DNŮ

Drama napsané s anglickou lehkostí a humorem

Hra o nezbytnosti poslouchat sám sebe, a to i ve chvíli, kdy mám pocit, že sám sebe neslyším. Matka, syn a jeho partner vzpomínají na uplynulých jedenáct let. Každý z nich si to však pamatuje jinak. Do jaké míry utváří paměť naši osobnost...?

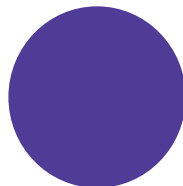
„Možná by se mohlo kdekomu zdát, že tragikomedie pohrávající si s tématem ztráty paměti a možnosti začít žít svůj život znovu a jinak, bude sklouzávat k melodramatičnosti. Tě se však dramatik P. Quilter vyhnul a ani v inscenaci nic takového k vidění není. Režisér se vyhýbá sentimentu, snaží se na situace nahlížet co nejpraktičtěji, čímž se mu o to více daří navodit pocit jejich autentičnosti. Tři vyrovnané herecké výkony H. Maciuchové, P. Stacha a O. Nováka – jeho procítěný důraz na repliku „vybavuje se mi jen to hezké“ je pro mě vlastně klíčem k celému příběhu... Silný divadelní zážitek.

Jiří Landa (80 %)

Poměrně neotřelý konfrontační duel síly a slabin mateřské a partnerské lásky. Křehkou intimitu příběhu účinně podtrhuje výborná partneřina všech tří hereckých protagonistů, z nichž mě nejvíce zaujal maximálně soustředěný a v každé vteřině autentický Ondřej Novák. Ta pozvolná „inventura“ znovu nalézáných vzpomínek je nenápadným, ale ve finále dostatečně katarzním otazníkem nad cestou k nepromarnění našich životů.

Helena Grégrová (80 %)

Autor: **Peter Quilter**
Překlad: **Marta Skarlandtová**
Režie: **Pavel Ondruch**
Asistent režie: **Marie Krbová**
Výprava: **Alena Schäferová**

Hrají: **Hana Maciuchová, Petr Stach, Ondřej Novák**

foto: Jan Malíř